

ΠΟΝΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΠΟΝΤΙΚΙΑ ΣΤΟΝ ΠΑΓΟ

Φίλιπ Ριβ
Σάρα Μακιντάιρ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΧΙΟΝΙ!» φώναξε ο Φλέντερμαους, μπαίνοντας με φόρα στο υπνοδωμάτιο του Πέδρο νωρίς ένα χειμωνιάτικο πρωινό. «ΧΙΟΝΙΣΕ, Πέδρο! Πάμε έξω!»

«Χιόνισε;» Ο Πέδρο κρυφοκοίταζε βγάζοντας τη μουσούδα του έξω από τα σκε-

πάσματα. Πριν έρθει στην Ποντικοβάση με τον Φλέντερμαους και τους υπόλοιπους Ποντικοήρωες, ζούσε κάτω από το πάτωμα της κουζίνας στο Σπίτι στην Κορυφή του Λόφου, και κανένας από την οικογένειά του δεν έβγαινε έξω όταν χιόνιζε. Έφτιαχναν κούπες με ζεστή σοκολάτα, κουλουριάζονταν στις φωλιές τους και κοιμόντουσαν μέχρι το χιόνι να λιώσει. Τώρα όμως ο Φλέντερμαους ήταν ήδη τυλιγμένος με το κασκόλ του, φορούσε τα γάντια του και ανυπομονούσε να βγει έξω στο χιόνι. Ο Πέδρο άκουγε από το παράθυρο τις φωνές και τα γέλια των Ποντικοηρώων...

Φαινόταν πως διασκέδαζαν.

Σηκώθηκε, ντύθηκε με τα πιο ζεστά ρούχα

του, βγήκε στη βεράντα και έτρεξε πίσω από τον Φλέντερμαους.

Ο κόσμος είχε μεταμορφωθεί μέσα σε μια νύχτα. Την προηγούμενη μέρα τα Ποντικο-

νήσια ήταν ένα μείγμα από γκρι, καφέ και
πράσινο. Τώρα όλα ήταν λαμπερά λευκά:
οι στέγες των σπιτιών, ακόμα και η

θάλασσα ήταν ολόλευκες. Ο ουρανός ήταν γκρίζος, και αποκεί έπεφταν ΠΟΛΛΑ αφράτα λευκά πράγματα!

Ένα από αυτά προσγειώθηκε στη μύτη του Πέδρο και κοντοστάθηκε, κάνοντας τα μουστάκια του να ανατριχιάσουν. Ήταν μια μικροσκοπική, πανέμορφη χιονονιφάδα.

Κάτι πολύ μεγαλύτερο και άσπρο πέρασε, σφυρίζοντας δίπλα από το αυτί του Πέδρο, και χτύπησε τον Φλέντερμαους στο πρόσωπο. Πιο κάτω, οι υπόλοιποι Ποντικοήρωες σκαρφάλωναν στους βράχους γύρω από το λιμάνι.

Η Τζούνιπερ φώναζε «Σ' έπιασα, Φλέντερμαους!» και ο Φλέντερμαους γέλασε, μάζεψε λίγο χιόνι από το κάγκελο του μπαλκονιού κι ετοίμασε να της πετάξει άλλη μια χιονόμπαλα.

Ήταν τόσο διασκεδαστικό, που ο Πέδρο ανυπομονούσε να συμμετάσχει. Έτρεξε μέχρι τις σκάλες στην άκρη του μπαλκονιού, αλλά φαινόταν σαν κάποιος να τις είχε καλύψει με γυαλί. «**ΕΕΕΕΚ!**» τσίριξε, γλιστρώντας.

«ΕΕΕ» πρόσθεσε, αναπηδώντας στα ολισθηρά σκαλιά με τον ποπό του. Φτάνοντας στη βάση της σκάλας, αποδείχθηκε ότι οι πέτρες από κάτω ήταν εξίσου ολισθηρές.

«Οχ, όχι!» φώναζε ο Πέδρο, γλιστρώντας

πάνω τους. «Βοήθεια!» ούρλιαξε, πέφτοντας από ψηλά στη θάλασσα.

Αλλά αντί να πλατσουρίσει στο νερό, γλίστρησε πάνω του με την κοιλιά του. Όταν τελικά σταμάτησε και κοίταζε πίσω, όλοι οι Ποντικοήρωες, συγκεντρωμένοι στο λιμάνι της Βάσης, τον κοιτούσαν.

Η μέρα γινόταν πολύ αλλόκοτη.

«Τι συνέβη στη θάλασσα;» ρώτησε ο Πέδρο, προσπαθώντας να σηκωθεί. Όμως γλίστρησε ξανά.

«Είναι παγωμένη!» φώναξε ο Μποσούν. «Η παγωνιά ήρθε νωρίς φέτος. Η θάλασσα στα Ποντικονήσια συνήθως δεν παγώνει μέχρι τα μέσα του χειμώνα».

Η Μίλι και η Τζούνιπερ πήδηξαν στο πα-

γωμένο νερό και άρχισαν να πατινάρουν για να βοηθήσουν τον Πέδρο. Δε φάνηκαν να αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα να στα-

θούν όρθιες και έτρεξαν προς το μέρος του πολύ γρήγορα όλο χάρη. Είχαν δέσει μικρές μεταλλικές λεπίδες στα πόδια τους, που τους βοηθούσαν να κινούνται εύκολα στον πάγο.

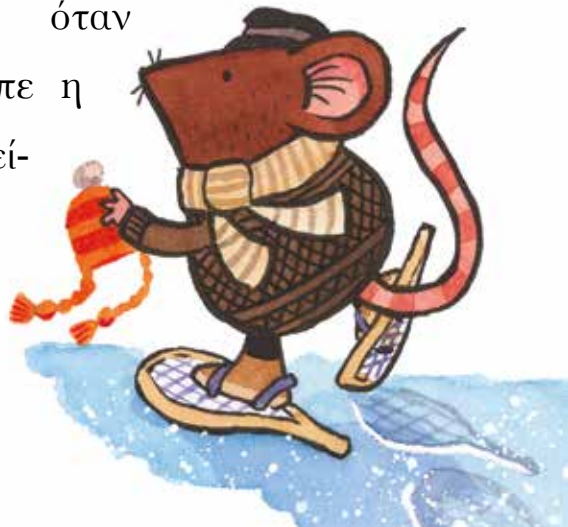
«Είστε τόσο ευγενικές!» είπε ο Πέδρο, καθώς τον βοηθούσαν να σηκωθεί και τον οδηγούσαν πίσω στην ακτή, κρατώντας τον από τα χέρια.

«Φυσικά και είμαστε!» είπε η Μίλι. «Ως Ποντικοήρωες είμαστε έτοιμοι για όλα».

«Θα γίνεις κι εσύ καλός σε αυτό» υποσχέθηκε η Τζούνιπερ. «Θα σου μάθουμε πώς να κάνεις πατινάζ».

«Δεν έχω ξαναβγεί στο χιόνι και στον πάγο» είπε ο Πέδρο.

«Είναι υπέροχο όταν το συνηθίσεις!» είπε η Τζούνιπερ. «Όλα είναι τόσο όμορφα όταν χιονίζει».

«Και γίνεται και η Γιορτή του Πάγου!» συμπλήρωσε η Μίλι. «Ο Πέδρο θα *λατρέψει* τη Γιορτή του Πάγου!»

«Τι είναι η Γιορτή του Πάγου;» ρώτησε ο Πέδρο.

«Γίνεται την Ημέρα του Καταχείμωνου, ανάμεσα στο Μεγάλο Νησί και στο Νησί με τις Βατομουριές» του εξήγησε η Μίλι. «Είναι η πιο υπέροχη γιορτή του χρόνου! Όλοι βγαίνουν στον πάγο με τα παγοπέδιλά τους και υπάρχουν πάγκοι με φαγητά, αγώνες, μουσική και ζεστή σοκολάτα. Η Οργανωτική Επιτροπή της Γιορτής του Πάγου φέρνει υπέροχες λιχουδιές από την ηπειρωτική χώρα».

«Και μην ξεχνάτε τον διαγωνισμό χιονοποντικών!» συμπλήρωσε ο Φλέντερμαους,

σκύβοντας για να βοηθήσει τον Πέδρο να βγει στην ακτή. «Θέλω ο χιονοποντικός μας φέτος να κερδίσει το πρώτο βραβείο».

«Καλύτερα να μάθουμε πρώτα στον Πέδρο πώς να φτιάχνει έναν χιονοποντικό!» πρότεινε η Άιβι. «Έναν κανονικό, με κασκόλ, ένα από τα παλιά καπέλα του Μποσούν, βότσαλα για μάτια και ένα μικρό καρότο για μύτη».

Εκείνη τη στιγμή, όμως, ο Σκίπερ, ο αρχηγός των Ποντικοηρώων, κατέφτασε βουίζοντας με το χιονοκίνητο όχημά του και είπε: «Συγγνώμη, Άιβι! Δεν υπάρχει χρόνος για χιονοποντικούς. Προέκυψε κάτι σοβαρό...».

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΟ ΠΕΔΡΟ!

Χιόνισε! Και οι ΠΟΝΤΙΚΟΗΡΩΕΣ ετοιμάζονται για τη Γιορτή του Πάγου! Είναι η πιο υπέροχη εποχή του χρόνου, με πατινάζ, ζεστή σοκολάτα και νόστιμες λιχουδιές. Ο Πέδρο ανυπομονεί.

Αλλά υπάρχει τόσο πολύς πάγος, που η γιορτή θα είναι πιο δύσκολη από ό,τι συνήθως. Κινδυνεύει να ακρωθεί... Οι Ποντικοήρωες θα χρειαστούν όλη τους την τόλμη για να σώσουν τη Γιορτή και να φέρουν χαρά στα Ποντικονήσια!

Μετάφραση:
Ιωάννα Μπαπέτα

www.minoas.gr

9 786180 256260
ISBN 978-618-02-5626-0

ΚΩΔ. 17079

5+